

[Statsministeren]

Det begyndende opsving har imidlertid – som det jo er uundgåeligt – trukket en kraftig forøgelse af importen med sig til lageropbygning og til investeringsformål. I forbindelse med en vis forøgelse af importen til forbrug har det i den forløbne del af året medført en forringelse af betalingsbalancen. Endvidere er betalingsbalancen selvsagt blevet hårdt belastet af den høje dollarkurs.

Så vidt man kan se, er stigningen i underskuddet ophørt. Det er imidlertid givet, at underskuddet på betalingsbalancen i 1984 vil blive større end i 1983. Det seneste skøn viser et underskud på 16 mia kr. i 1984.

Importen synes nu at være stabiliseret, mens der er en stærk forventning om, at stigningen i eksporten vil fortsætte på et højt niveau.

Vi regner med, at betalingsbalancen vil forbedres i årets sidste måneder, og at tendenserne til en forbedring vil fortsætte ind i 1985. Skulle disse forventninger ikke holde stik, vil det på et senere tidspunkt kunne blive nødvendigt at justere finanspolitikken for at lægge en dæmper på forbrugsefterspørgslen. Men regeringen mener, at det har været rigtigt at acceptere en midlertidig stigning i betalingsbalanceunderskuddet for at skabe spillerum for det begyndende opsving.

Imidlertid må vi selvfølgelig gøre os klart, at efter 20 år i træk med underskud på betalingsbalancen er der meget snævre grænser for, hvor store underskud vi fortsat kan leve med. Det er fortsat regeringens mål at opnå ligevægt på betalingsbalancen i 1988. Dette forudsætter, at vi fastholder en stram kurs i den økonomiske politik.

Når det har været muligt at fremkalde den positive vending i udviklingen i produktionen og beskæftigelsen, bygger det efter vor opfattelse på tre afgørende elementer i den økonomiske politik.

Det har for det første været en helt afgørende forudsætning, at det er lykkedes at forbedre danske arbejdspladsers konkurrenceevne på de internationale markeder og over for importen. Det er sket gennem et massivt rentefald, som har mindsket forskellen mellem den danske rente og renten i de lande, vi skal konkurrere med, og gennem en indkomstpolitik, som har mere end halveret stigningen i de danske lønomkostninger og givet virksomhederne en mere sikker forventning med hensyn til lønudviklingen.

Det har for det andet været af afgørende betydning, at det er lykkedes at standse realvæksten i de offentlige udgifter. Derigennem er det bl. a. lykkedes at standse den selvforstærkende vækst i statens underskud og skabe grundlaget for en gradvis formindskelse af dette underskud.

Endelig har det været et nødvendigt led i den økonomiske politik, at der er ført en så stram finanspolitik, at der ikke på noget tidspunkt er sket, hvad vi kunne kalde en eksplosion i det private forbrug.

Da den positive udvikling i produktionen og i beskæftigelsen må og skal fortsætte i de kommende år, samtidig med at vi når den tilsluttede ligevægt på betalingsbalancen i 1988 og ligevægt på statsfinanserne omkring 1990, er det nødvendigt, at disse grundlæggende elementer i genopretningspolitikken videreføres i de kommende år.

Regeringen tillægger det derfor afgørende betydning, at vi i foråret har kunnet indgå en aftale med det radikale venstre om indkomstpolitikken og om den offentlige udgiftspolitik i 1985, og at vi har opnået en aftale med de kommunale organisationer om retningslinjerne for de kommunale budgetter for 1985.

Den indkomstpolitiske del af aftalen med det radikale venstre er udtryk for en enighed om, at der også i de kommende år skal føres en stram indkomstpolitik, som holder stigningen i pengeindkomsterne inden for rammer, som muliggør en fortsat forbedring af vore arbejdspladsers konkurrenceevne. Da der også hos vore konkurrenter nu føres en bevidst antiinflationspolitik, vil det i praksis betyde, at stigningen i lønomkostningerne skal holdes inden for rammer, der er væsentligt snævrere end i indeværende overenskomstperiode.

Det var åbenbart, at denne målsætning umuligt kunne nås, hvis den automatiske dyrtidsregulering blev genindført. For at skabe sikkerhed på dette punkt gennemførte vi allerede i foråret en toårig forlængelse af suspensionen.

Det må nu påhvile arbejdsmarkedets organisationer at forhandle og afslutte overenskomster, som tager det nødvendige hensyn til produktion og beskæftigelse og dermed viser en stærk solidaritet over for de arbejdsløse. Regeringen forventer, at parterne på arbejdsmarkedet gennemfører overenskomster, hvor